



VXXcRW` a` ]ze\Yd

e †}, gvx... w, ^:

ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ  
ΤΩΝ ΔΥΣΜΕΝΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ

Υμν..., μυέρ ^f, s, } g: 30 μ 2010

Οι δυσμενείς διακρίσεις αποτελούν ανεπιτρεπτές παραβιάσεις των διεθνών αρχών και συμβάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Σύμφωνα με την Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών (ΗΕ) οι διακρίσεις ορίζονται ως: «ο οποιοσδήποτε διαχωρισμός, αποκλεισμός, περιορισμός ή προτίμηση που βασίζεται σε οποιοδήποτε λόγο όπως φυλή, χρώμα, φύλο, γλώσσα, θρησκεία, πολιτική άποψη, εθνικότητα, κοινωνική προέλευση, ιδιοκτησία, γέννηση, ηλικία και σεξουαλικότητα»<sup>1</sup>.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) διαθέτει να αποτελούν προηγμένα νομικά πλαίσια σε θέματα καταπολέμησης των διακρίσεων<sup>2</sup> ιδιαίτερα στους τομείς της απασχόλησης, της κατάρτισης, της εκπαίδευσης, της κοινωνικής προστασίας, των κοινωνικών υπηρεσιών και της πρόσβασης σε αγαθά και υπηρεσίες (οδηγία 2000/43/ΕΚ<sup>3</sup>, 2000/78/ΕΚ<sup>4</sup> και 2004/113/ΕΚ<sup>5</sup>).

Πώς διαφάνεται και απεικονίζεται πώς το Ευρωπαϊκό μέτρο<sup>6</sup>, το φαινόμενο των δυσμενών διακρίσεων έναντι ορισμένων ομάδων του πληθυσμού παρήκει ανησυχητικές διαστάσεις στην Κύπρο.

Οι οργανώσεις μέλη του ΣΝΚ εκφράζουν την ανησυχία τους για το πρόβλημα των διακρίσεων και υπογραμμίζουν την ανάγκη για άμεση ενεργοποίηση και συντονισμένων των φορέων για υλοποίηση δράσεων που θα προωθούν τις αρχές της ισότητας μεταχείρισης και την καταπολέμηση των διακρίσεων.

b tvzq f, }z|z| g: (tv μ, ...w bullet-point)

Θεωρο με τι υπ ρχει μεση αν γκη για:

1. Κατοχ ρωση νομοθετικο πλαισιου για την ση μεταχε ριση που να απαγορε ει τις διακρ σεις λ γω ηλικας, αναπηρας, σεξουαλικο προσανατολισμο , φυλ ς, χρ ματος, φ λου, γλ σσας, θρησκε ματος, πολιτικ ς λλη πεπο θησης, εθνοτικ ς κοινωνικ ς προ λευσης, ιδιοκτησας, γ ννησης, λλης κατ στασης, π ραν του πεδ ου της απασχ λησης, για το οπο ο υπ ρχει σχετικ νομοθετικ ρ θμιση.
2. Αν πτυξη εθνικ ς στρατηγικ ς για την προ θηση της καταπολ μησης των διακρ σεων και για την προ θηση των σων ευκαιρι ν κυρ ως μ σω:
  - της χρ σης των διαθ σιμων μ σων, πως δραστηρι τητες εκπα δευσης, ενημ ρωσης και ευαισθητοπο ησης, και δραστηρι τητες που προωθο ν τη διαφορετικ τητα στο χ ρο της εργασας, της εκπα δευσης αλλ και της κοινωνας ευρ τερα με την ουσιαστικ διαβο λευση και συμμετοχ της Κοινωνας των Πολιτ ν σε λα τα στ δια της εθνικ ς στρατηγικ ς
  - της αν πτυξης διαλ γου και συνεργασας για την πολιτικ κατ των διακρ σεων, αν μεσα σε αρμ διους κυβερνητικο ς φορε ς και στην Κοινωνα των Πολιτ ν.
3. Σ σταση ομ δας εθνικ ν εμπειρογνομ νων κατ των διακρ σεων, που να εξετ σει τον αντ κτυπο των εθνικ ν και κοινοτικ ν μ τρων κατ των διακρ σεων και να αναπτ ξει σημεα αναφορ ς για τον λεγχο και την αξιολ γηση της αποτελεσματικ τητας των πολιτικ ν κατ των διακρ σεων.
4. Να αναλ βουν τα MME ενεργ ρ λο στην καταπολ μηση των διακρ σεων και την προ θηση της διαφορετικ τητας κυρ ως μ σω:
  - Της αν δειξης λων των μορφ ν διαφορετικ τητας και της προβολ ς λων των κοινωνικ ν ομ δων, με μ φαση στις ομ δες που υφ στανται διακρ σεις.
  - Της εκπα δευσης των λειτουργ ν των MME σε θ ματα διαφορετικ τητας και διακρ σεων και στον τρ πο παρουσ ασης και αν δειξης αυτ ν των ζητημ των.
4. ιασφ λιση τι οι εργοδ τες ε ναι εν μεροι και λεγχος τι εφαρμ ζουν τις αρχ ς και την νομοθεσα κατ των διακρ σεων σε χ ρους εργασας και ενθ ρρυνση εργοδοτ ν να υιοθετ σουν πολιτικ ς υπ ρ τηςδιαφορετικ τητας κατ των διακρ σεων.
5. Να εκπονο νται τακτικ ς ρευνες και να ετοιμ ζονται εκθ σεις για το θ μα των διακρ σεων, στε να εντοπ ζονται οι πραγματικ ς διαστ σεις του προβλ ματος, οι αν γκες των διαφ ρων ομ δων που υφ στανται διακρ σεις και να διαμορφ νονται συστ σεις στε να γ νονταιαποτελεσματικ ς παρεμβ σεις εκ μ ρους κρατικ ν και λλων φορ ων, στην β ση τεκμηριωμ νων αναγκ ν.

7. Να ενισχυθεί η ακαδημαϊκή και ερευνητική κοινότητα στη μελέτη και στην προσπελάσιμη κατάσταση των φαινόμενων δυσμενών διακρίσεων στον τόπο μας. Αν λόγους ενσχυσής θα πρέπει να τυχούν και οι φορείς της κοινωνίας των πολιτών, που καταπιάνονται με την ευαισθητοποίηση και την αντιμετώπιση των διακρίσεων και των συνεπειών της.

<sup>1</sup> Ηνωμένα Έθνη (1989), Τριακοστή - βδομή Σημαντική Γενική Σύνοδος, Γενικό Σύμφωνο v.18: Μη-βίαση κρίση, παράρτημα 7.

<http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/0/3888b0541f8501c9c12563ed004b8d0e>

<sup>2</sup> Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (1997), Συνθήκη του Μαστρένταμ, άρθρο 13: Θεμελιώδη δικαιώματα και Μη-βίαση κρίση.

<sup>3</sup> Οδηγία 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, Περὶ εφαρμογῆς της αρχῆς της ἰσότητας μεταχείρισης προσώπων ἀσχάτως φύλετικῶν ἠθνοτικῶν καὶ καταγωγῶν.

<sup>4</sup> Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διάμρφωση γενικού πλαισίου για την ἰση μεταχείριση στην ἀπασχόληση καὶ τὴν ἐργασία.

<sup>5</sup> Οδηγία 2004/113/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης ἑκταμβρίου 2004,

για τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητας μεταχείρισης ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν στὴν πρόσβαση σε ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίες καὶ τὴν παροχὴ αὐτῶν.

<sup>6</sup> Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2009), Εἰδικὸ Ἐυρωπαϊκὸ μέτρο 317. Ἰακροσειρές στὴν ΕΕ τοῦ 2009.